

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 68.

Ottende Session.

24de Møde.

Løvedagen den 10de Januar.

(Fortf.)

J. M. Hansen: Den ærede Minister svarede paa de to af mig optastede Spørgsmaal saaledes, som jeg havde haabet, han vilde svare, og jeg kan altsaa i saa Henseende erklære mig fuldkommen tilfredsstillt. Jeg troer, det ligger i det Svar, han gav mig med Hensyn til det Samtykke, der skal gives af Fleertallet af Familiefædrene, at det ikke ligger i nogen Præsts Magt at sige, at det skal afgjøres paa en vis bestemt Søndag, ved en vis bestemt Gudstjeneste, men at Beboerne ogsaa kunne afgjøre det den følgende Mandag, Tirsdag eller Onsdag, kort sagt i Ugens Løb, uden at være indskrænkede ved, at Præsten har sagt, at det skal afgjøres om Søndagen; jeg antager det for en Selvfølge, at den ærede Minister vil være enig med mig herom. Med Hensyn til det Spørgsmaal, om man virkelig har givet Familiefædrene hvad man burde give dem, da er jeg vedvarende af den Mening, at man ikke har gjort det. Det forekommer mig, at man vilde have stillet det ganske anderledes rigtigt, naar man havde sagt, at naar Lærerne og Fleertallet af Familiefædrene ere enige, saa kan Forandringen indføres, naar Præsten ikke modsætter sig; saa havde man lagt Vægt paa at forlange en bestemt Virksomhed i modsat Retning af Præsten for at forhindre det, medens man nu netop har stillet dem, som forekomme mig at være de allernærmest Berettigede til at afgjøre det Spørgsmaal, der stilles dem, som et Appendix, der vel kan komme med, men som

dog ikke principaliter skal komme i Betragtning. Bekjendtgjørelsen er jo imidlertid udstedt, og det kan altsaa ikke blive anderledes, fordi man her taler derom, men derfor er det dog ikke aldeles ligegyldigt, at man udtaler sin Mening om saadanne Punkter.

J. Jørgensen: Derfor jeg ikke har misforstaaet den høitærede Ministers Udtalelse idag, saa var det fuldkommen rigtigt, da jeg ved en tidligere Leilighed yttrede, at jeg slet ikke tvivlede om, at den høitærede Minister virkelig vilde søge at staffe Tilladelse til, at Forordningen af 3die December 1791 blev ophævet, hvorved Valles Lærebog vilde blive afskaffet; jeg sagde imidlertid tillige dengang, at jeg frygtede for, at den høitærede Minister vilde finde Modstand hos Bispe, navnlig hos Biskopper og Provster og Andre, som dermed havde at gjøre, og den ærede Minister forstyrede mig rigtignok om, at det slet ikke var Tilfældet, at han tværtimod havde fundet meget velvillig Imødekommen hos disse; men nu have vi dog af den ærede Ministers Udtalelser idag hørt, at de have været Skyld i, at Friheden ikke er bleven større, end den nu er, idet det kun er blevet ved Tilladelse til at have en anden Bog foruden Valles. Den ærede Minister har nemlig yttret, at der slet ikke var Noget til Hinder for at udvide Friheden, dersom en udvidet Frihed virkelig havde Noget at betyde, men at han ikke kunde see bort fra den store Vængstelse, som der var for, at Friheden skulde faae en altfor stor Udstrækning; det kan jeg nu ikke Andet end finde meget forunderligt, og det er ogsaa meget beklageligt, at den høitstaaende Geistlighed er saameget bange for Friheden. Det er jo den ærede